

Det må antages, at der her i landet kan ventes en sagsmængde af noget mindre størrelsesorden end i Sverige, men når henset til den forventede noget større anvendelse her af domstolen — da forbrugerombudsmanden ikke som den svenske konsumentombudsmand kan forelægge erhvervsdrivende forbudsforslag til accept — skønnes det, at forbrugerombudsmanden i det første år efter markedsføringslovens ikrafttræden vil indbringe 40-50 forbudssager for sø- og handelsrettens markedsføringsafdeling. Hertil kommer, at der også er mulighed for, at private kan anlægge borgerlige markedsførings-sager for retten. Endelig må det antages, at et antal straffesager vil forudsætte et sådant kendskab til markedsføringsforhold, at det vil være af væsentlig betydning for sagernes afgørelse, at de behandles ved den særligt sagkyndige domstol.

Ved konsumentombudsmandens embede i Sverige er ansat 27 personer; foruden konsumentombudsmanden og den stedfortrædende konsumentombudsmand består personalet af 12 sagsbehandlere og 13 kontorfunktionærer.

Udover funktionerne i medfør af nærværende lovforslag vil den danske forbrugerombudsmand efter det samtidigt forelagte forslag til lov om Forbrugerklagenævnet få til opgave på klageres begæring at indbringe klagesager for domstolene i tilfælde, hvor Forbrugerklagenævnets afgørelser ikke efterlevs.

Det skønnes nødvendigt, at institutionen får en medarbejderstab på 12 til 14 personer, hvoraf ca. halvdelen er sagsbehandlere og halvdelen kontorpersonale. Udgifterne anslås at beløbe sig til ca. 2 mill. kr. årligt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til Forbrugerkommissionens lovudkast er der i betænkning II side 17 ff knyttet udførlige bemærkninger, som handelsministeriet tilslutter sig, således at man nedenfor indskrænker sig til at anføre, hvorved lovforslaget adskiller sig fra kommissionens lovudkast og til nogle supplerende bemærkninger. Den gældende konkurrencelov er optrykt som bilag 2 til betænkning II.

Til § 1.

Der henvises til bemærkningerne til kommissionsudkastets § 1, betænkningen side 17 ff.

Medens generalklausulen i den gældende konkurrencelov er placeret i en af lovens sidste paragraffer, er den betydning, der i en moderne lovgivning til beskyttelse af forbrugernes og erhvervslivets interes-

ser må tillægges en generalklausul, fremhævet ved bestemmelsens anbringelse i lovforslagets første paragraf. Bestemmelsen svarer til § 1 i kommissionens lovudkast, idet man dog har tydeliggjort, at der ved handlinger foretaget i offentlig erhvervsvirksomhed sigtes til handlinger foretaget i offentlig virksomhed, som kan sidestilles med privat erhvervsvirksomhed. Endvidere er anvendelsesområdet for lovforslaget præciseret i § 1, der således gør det klart, at betegnelsen „erhvervsdrivende“ der anvendes i flere af lovforslagets paragraffer, skal forstås som synonymt med virksomhed af den i § 1 angivne art.

Udtrykket „markedsføring“ i begrebet „god markedsføringsskik“ er i lovforslaget anvendt i vid betydning, nemlig som enhver handling foretaget i erhvervsøjemed. Der er herefter ikke fundet grund til særskilt at fremhæve et enkelt led i den erhvervsdrivendes markedsføring, der kan krænke loven såvel ved almindelige konkurrenceforanstaltninger, herunder annoncering og reklame, som ved kontraheringsformen — efter omstændighederne også aftalens fremtræden og indhold samt ved servicevirksomhed. Servicevirksomhed vil uanset dens efterfølgende karakter kunne være et væsentligt led i de samlede markedsføringsbestrebelsers. Generalklausulens formulering i den foreslåede lovbestemmelse muliggør derfor en beskyttelse også over for utilbørlige aftalevilkår, såvel i enkeltstående kontrakter som i standardkontrakter. Som eksempel på aftalevilkår kan i øvrigt nævnes garanti-erklæringer, der nærmere behandles i lovforslagets § 4. Når der som ovenfor tales om aftalevilkår, der er utilbørlige, menes der hermed, at vilkårene er utilbørlige i forhold til markedsføringsloven og ikke f. eks. alene i relation til monopollovgivningen.

Under drøftelserne med justitsministeriet har det på baggrund af den særlige svenske lovgivning om utilbørlige aftalevilkår, der også henhører under konsumentombudsmandens område, været overvejet, hvorvidt der måtte være behov for en sådan speciallovgivning. Under hensyn til, at det nu er præciseret, at generalklausulen i § 1 kan finde anvendelse, og til oplysninger man har modtaget om forholdene i Sverige — hvor konsumentombudsmanden har givet udtryk for, at generalklausulen i markedsføringsloven efter hans opfattelse ville have givet tilstrækkeligt grundlag for indskriden mod utilbørlige aftalevilkår — har handelsministeriet ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at foreslå en speciallovgivning herom.

I indeværende folketingsssamling er fremsat forslag til lov om banker og sparekasser, der indeholder en bestemmelse om, at banker og sparekasser skal drives i overensstemmelse med redelig forretnings-